

Emberek csontját kiszedő boszorkányok

A kertek aljából a faluba egy keskeny köz, a Varjuköz vezetett be. Az utca két oldalán lévő ház gazdái nagyon haraguttak egymásra. Egyik reggel látta az egyik gazda, hogy a másiknak a fia elmegy szántani. Estefelé kiment az utca közepére és valami boszorkányságot csinált. Azután leste, hogy a szomszéd fia mikor jön haza. Egyszer csak látja, hogy nem a szomszéd, hanem az ő fia volt, aki szintén szántásból jött haza. Lóháton ült, és az ekét maga után húzta. A földek közel voltak, és azért nem kocsival ment ki. A legény átment a megboszorkányozott körön és betért az udvarra. Az apja mérgesen rászólt:

– Vesztedre jöttél haza fiam! No várjád', majd leveszlek a lóru!

– Hát édesapám csak le tudok szállni – felelt a gyerek.

De bizony nem tudott. A lábaiban nem voltak csontok. Öregember korában sem tudott járni. Az apjaura [a] szomszédjának akart rosszat csinálni, és [a] fiának csinált. Meg nem tudta gyógyítani, mert ha valaki valakit megront, azt már nem tudja meggyógyítani.